Admont (?), 1. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26077
Copyright: Admont, Benediktinerstift

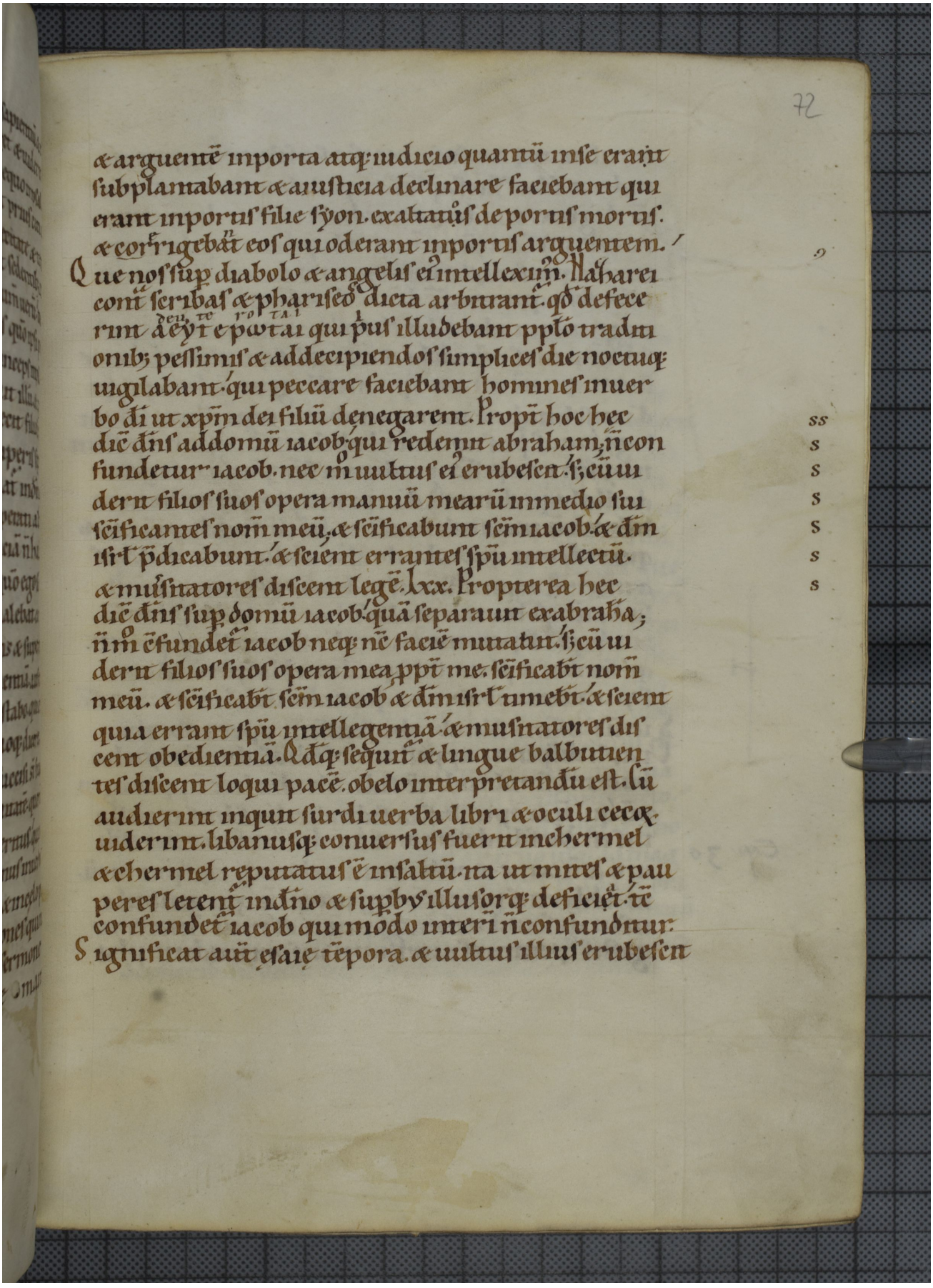

72

æ arguentē importa atq; iudicio quantū inse erant
subplantabant æ iustitia declinare faciebant qui
erant inportus filie syon. exaltatus de portus morus.
æ corripiebat eos qui oderant inportus arguentem.
Que nos sup diabolo æ angelis ei intellexim. Habarei
cōm scribas æ phariseo dicta arbitrant. qō defece
rim deu te rota qui pus illudebam ppto tradi
onib; pessimis æ addecipiendos simplices die nocuq;
uigilabam. qui peccare faciebant homines muer
bo di ut xpm dei filiū denegarem. Propt hoc hec
dic dns addomū iacob qui redemit abraham, non
confundetur iacob. nec in uultus ei erubescet. si; cū ui
derit filios suos opera manuū mearū in medio siu
scificabunt nom meū, æ scificabunt scm iacob. æ dm
isrl ppdicabunt. æ scient errantes spū intellectū.
æ murmuratores discent legē. lxx. Propterea hec
dic dns sup domū iacob. quā separauit exabraha;
in non cōfundet iacob neq; nē facie mutatus. si; cū ui
derit filios suos opera mea ppt me. scificabit nom
meū. æ scificabit scm iacob æ dm isrl timebit. æ scient
qui erant spū intellegentiā. æ murmuratores dis
cent obedientiā. Ad hoc sequit æ lingue balbutien
tes discent loqui pace. obelo interpretandu est. cū
audierint inquit surdi uerba libri æ oculi cecæ
uderint. libanusq; conuersus fuerit in chermel
æ chermel reputatus in saltū. ita ut mites æ pau
peres letent in dno æ superbi illusor q; deficiet. te
confundet iacob qui modo interi non confundetur.
Significat aut esaie tempora. æ uultus illius erubescent

ss
s
s
s
s
s
s